

20. septembril elustasid kaheksandikud 1991. aasta augustikuu sündmused. Pärast töötubasid koolis liikusid ajarändurid plakatite ja trikolooridega Koidu seltsimajja pidutsema

Viljandi Keskelinna Kooli

ajaleht

90 detsember 2021

30 aastat Eesti iseseisvuse taastamisest

30 aastat tagasi, 20. augustil 1991 võttis Eesti Vabariigi Ülemnõukogu vastu otsuse "Eesti riiklikust iseseisvusest". Taastati riik, mis oli välja kuulutatud 24. veebruaril 1918.

Eesti Rahva Muuseum ning Eesti Ajaloo- ja Ühiskonnaõpetuse Selts kutsusid koole osalema üleriigilises projektis "Ajarännak 1991", et tähistada Eesti Vabariigi taasiseisvumise 30. aastapäeva. Ürituse eesmärk oli vaadata märgilist ajaloosündmust tavainimese seisukohalt ning rännata ajas tagasi 1991. aasta augustipäevadesse.

Ka meie kooli 8. klassid osalesid Riina Kangro eestvedamisel selles aktsioonis. Projektipäevaks valmistudes tuli kaheksandikel intervjuuerida oma pereliimeid ning koguda mälestusi 1980ndate lõpu ja 1990. aastate kohta.

Johannese ema Kadri Oras kirjeldas, kuidas nad 1989. aastal käisid Eesti koondisega Minskis võistlustel. Noored tahtsid panna bussi ette sinimustvalge plakati, aga bussijuht ei lubanud. Kohale jõudnud, tahtsid nad ikkagi võistelda Eesti lipu all. Nad läksid kangapoodi, et ise lipp teha, aga sinist värvi riidet polnud müügil. Lõpuks ostsid tüdrukud helesinised meeste trusikud, lõikasid need lahti ning said sealt sinise triibu jaoks kanga. Võistlustel hakkasid vene mehed karjuma, et pange see ära, kuni Ida-Virumaa poisid hakkasid neile vastu, et kas te lehti ei loe, see on nüüd lubatud!

Paljud mäletavad eredalt ja emotsionaalselt Balti ketis olemist ning öölaulupidusid. Robert Tedre vanaisa Lembit Grentsmann juhtus Balti ketis seisma Mudiste kandis ning mäletas ühtehoidmistunnet ja rahvameelsust. Joonas Animäe tädi Ülle seisis Tallinna tänaval ning meenutas, et osalejatel olid kaasas raadiod, mida kuulati, rahvast oli väga palju – seisti lausa kolmes reas, vanemad inimesed nutsid meeleliigutusest. Kevin Kase vanema Juta Orgla meenutas, kuidas 1991. kevadel rünnati Eesti piiripunkte ning miilitsa eriüksus OMON peksis piirikaitsejaid, augustiputši ajal hukkusid Vilniuses inimesed ning Tallinna poole sõitsid tankid.

Iseseisvuse taastamise järel olid meeletud muidugi algul eufoorilised, kuid järgnesid üsna keerulised ajad: poed olid kaubast tühjad, palgad olid väikesed ning muidugi oli hirm, kas me suudame ikka omariiklust kaitsta.

20. septembril püüdsime lavastada augustisündmuste pingelist olukorda ning mängisime läbi murrangulisemad hetked, kuid tegelesime ka praktiliste igapäevaküsimustega nagu toit (või selle puudumine), riietus ning muusika. Merilin Haasma 8.a klassist arvas:

"Mulle väga meeldis esmaspäevane üritus. Oli huvitav näitus, kus olid 1980-90ndate ajakirjad, mänguasjad, raamatud, rõivad jms. Oli põnev loeng. Töötubade abil sai aimu tolle aja kirjandusest, toidust ja muust. Päeva lõpu poole toimus istung, kus kuulutati välja Eesti iseseisvus. Laulsime ärkamisaja laulu „Isamaa ilu hoiledes" ning päeva lõpetas lõbus retrodisco, kus võis tellida ka soovilugusid. Saime maitsta võileibu, mis olid inspireeritud 1990ndate toidust. Päev oli tore, sellelaadseid võiks rohkem olla."

Ajarännak oli hea võimalus taasiseisvumise 30. aastapäeva tähistamiseks mitte tavapärase aktuse, vaid ajastukohase läbimängu kaudu. See oli meie austusavaldus iseseisvusele.

Tere!

Mina olen Alexander ja olen 5.a klassi õpilane. Mulle on suur au, et mind nimetati Oma Sõna uueks peatoimetajaks. Väljaspool kooli tegelen ma pillimänguga ja spordiga. Ma ei käi muusikakoolis, aga kuna mu vanemad on Viljandi Muusikakooli õpetajad, siis on mul lihtne pilli õppida. Käin ka tennise ja lauatenise treenides.

Uus kooliaasta on juba täies hoos. Minu jaoks on see aasta väga erinev. Esiteks õpin ma nüüd suurte majas, teiseks sain oktoobri lõpus teada, et sobiksin hästi koolilehe peatoimetajaks. Oma Sõnasse artiklite kirjutamisega tegelen 2019. aasta kevadest, kui ma tegin kodus ise oma sõpradele ja sugulastele niinimetatud ajalehe, kus olid kirjas meie pere tegemised. See leht jõudis klassijuhataja Annika kaudu meie koolilehe vastutava toimetaja Külliki Asuni ning sealt saigi alguse minu koostöö kooli ajalehega.

Soovin kõigile õpilastele ja õpetajatele mõnusat ja toredat jätkuvat kooliaastat. Lehetegijatele tuletan meelde Oma Sõna endise peatoimetaja Adele Tambergi sõnu eelmises väljaandes: „Uuele toimetusele soovin loomingulisust ja viitsemist. Muutke koolileht veel paremaks, kui see on praegu.“

Alexander

Alexander Langel
Oma Sõna peatoimetaja

Meelis Reinart, Riina Kangro ja Aavo Soopa etendavad ülemnõukogu

Hea sõber Gustav Max Schmidt!

Sinust pole ammu midagi kuulda olnud. Kuidas sealpool ka lood on? Ma tahan Sulle rääkida ühest imelisest päevast meie vanas majas. Nimelt toimus 20. septembril 8. klassidel omapärane ajarännak aastasse 1991. Esimesed kolm tundi möödusid tavalise koolipäeva moodi, ainult õpilastel olid seljas tolleaegsed moerõngatused. Siis kogunesid noored aulasse, kus Heiki Raudla rääkis lugusid ajast ja olukorrast, mis valitses sellal meie kodulinna.

Seejärel liiguti rühmades erinevatesse ruumidesse. Ringi jalutades sain aru, et töötubades õpiti isamaalisi laule, valmistati plakateid ja loosungeid, toidutares tehti lihtsaid võileibu kodumaa kaitsjatele. Sinises saalis võis tutvuda pionierielu ja rividrilliga, endises keeltemajas loeti selleaegset ilukirjandust ning Andrus Reimaa rääkis, kuidas ta noore mehena teletorni kaitses. Iga õpilane jõudis käia kahes töötoas. Hiljem kohtusidki nad taas aulas ja osalesid lavastatud ülemnõukogu koosolekul, kus meie armas Eesti Vabariik välja kuulutati. Kohal olid ka Ülo

Nugis, Marju Lauristin ning Arnold Rüütel, neid kehastasid küll praegused koolimeistrid. Tead, kulla Schmidt, mulle väga meeldisid need kostüümid ja kogu see ettevõtmine. Ja kõike seda jõudsid korraldada meie maja imelised õpetajad!

Lõpuks marssisid osalejad plakatitega Koidu seltsimajja, kus toimus retrohõnguline disko, kuhu mina isiklikult ei läinud. Tead küll, Max, need minu jalad enam ei tantsi niisuguseid tantse. No üleüldse ma väga palju enam ei tantsi...

Väikesed linnukesed on mulle soosistamas käinud, et kaheksandikele meeldis kõige rohkem teada saada pionierielust ja teletorni kaitsmisest. Võta seda nii, kuidas tahad, kulla sõber! Veel olen kuulnud, et sprotivõileivad ei meeldinud paljudele. Küllap pole tänapäeva lapsed enam selle maitsega harjunud, aga 1980ndatel oli see ju suisa pidusöök! Diskofanne leidsin ka, kuid oli palju neidki, kellele disko ei meeldinud. Oli siis muusika liiga vali või lihtsalt mitte nende maitse, kes seda teab... Üks poiss oli küll pahur ning arvas, et sellise päevaga ei õpi midagi. Mulle isiklikult meeldis väga kuulata taas lugusid Viljandist ja pöördelistest sündmustest. Olin neid juba unustama hakanud.

Kirjutan Sulle, mu sõber, järgmine kord jälle, kui hallide koolipäevade vahel midagi huvitavat toimub.

Sinu Lilla Daam

Õpilasesindus ja selle uus president Rosette Liis Uus

Viljandi Kesklinna Kooli õpilasesindus (ÕE) on jäänud üldiselt silma ürituste korraldamisega ning koolielu probleemide lahendamisega, kuid kuidas seda kõike toimetatakse? ÕE-d juhivad selle president ning tema abilised on asepresident ja sekretär. Nüüd ongi aeg tutvavaks saada Rosettega.

Kuidas sattusid õpilasesindusse?

Suurte majja jõudes oli vaja otsustada, kes lähevad ÕE-sse. Mind valiti klassivanemaks ja sealt alates olengi ÕE tegemistega seotud olnud.

Kuidas tutvustaksid ennast?

Ma olen Rosette, paljud kutsuvad mind ka Roosiks, olen 9.a õpilane. Hetkel tegelen spordikoolis laskmisega, koolis sulgpalliga, huvikoolis rahvatantsuga. (Muide, kõik on tantsima oodatud, eriti poisid!) Olen Viljandi Noortevolikogus protokollija. Lisaks käin Teaduskoolis ja seoses sellega teen lasteaiastele loodusringi. Enda arvatades olen ma rohkem kultuuriinimene ehk mulle meeldib väga käia teatris, vaadata filme, lugeda raamatuid ning õhtuti jalutada. Ma olen hea kudumises ning suurepärase sotsialiseeruja.

Mida huvitavat on oodata sellest aastast?

Meil on plaanis teha mitmeid ÕE-siseseid üritusi, et rohkem tutvuda üksteisega. On ka suur lootus ja soov teha midagi kolme kooli vahelist, kui piirangud seda lubavad. Kuna eelneval kahel aastal on palju üritusi ära jäänud, siis proovime teha kas või väiksemaid sündmusi ja keskenduda õpilaste heaolule.

Mida soovid kaasõpilastele südamele panna?

Kuigi õppimine on oluline, ärge mõelge ega töötage üle! Selle vältimiseks vaadake üle oma kalender

ja planeerige oma aega. Õppige põhjalikult aineid, mis teid päriselt huvitavad, aga kindlasti peab õppima ka teisi aineid, kuid vastavalt oma võimetele.

Kuidas muuta koolielu paremaks?

Ma arvan, et kõigil oleks parem olla koolis siis, kui kõik järgiksid ühiseid reegleid ja õpiksid oma tasele vastavalt. Proovige käia koolis ning ärge jätke lünki õppimisse!

Mis on sinu juures erilist?

Kui ma hakkam naerma, siis pikalt naerdes muutub mu naer imelikuks. Teine kummaline asi on see, et kui ma väga pingsalt mõtlen ja püüan, siis kaob mu eesti keele oskus täiesti ära, näiteks võin vabalt

öelda "lähme töödame".

Kes on sinu iidol?

Minu iidolid on ameeriklased R. B. Ginsburg (naisadvokaat) ja E. Gruwell (õpetaja) ning mind motiveerib minu tulevikuvaade endast. Kõige rohkem soovin olla oma tegemistes edukas ja minu hirmuks on elus mitte midagi saavutada.

Kuidas tutvustavad sind sinu sõbrad?

Aktiivne, aus, usaldusväärne, kohusetundlik, toetav, mõistev, positiivne, hea suhtleja, vaimukas, tore, sõbralik, tark, kena, imeline, vastutustundlik. Lisaks öeldakse, et Roosi on egoistlik, ei kuula teisi, KURI, aga muidu täitsa norm tädi!!!

Küsitles Reimo Jürjo, 9.c kl

Õpilasesinduse liikmed Laura-Liisa, Reine ja Roosi olid stilinädala korraldajate seas ning osalesid ise rõõmuga

Meeleolukas muusikapäev

Gretel Kõvask, 6.c kl

Seoses rahvusvahelise muusikapäevaga 1. oktoobril esines viienda ja kuuendatele klassidele saalis Viljandi Kultuuriakadeemia õpilane Romet Allingu. Ta mängis

lõõtspilli ja rääkis lõõtsade ajaloost.

„Mulle meeldis selline kontsert väga. Ma sain selle pilli kohta rohkem teadmisi ja õppisin muusikat kuulama. Ma läheksin iga kell sellisele muusikalisele esitusele uuesti,“ rääkis 5.b klassi õpilane Sandra Šinkartšuk.

Vahetundides esinesid fuajees õpetajate bändid.

Algklasside majas käis külas ansambel Lõõtsanoobid Karksi-Nuiast. Nad andsid kolm 20minutilist kontserti. See oli ansambli esimene avalik esinemine ja seega loevad nad 1. oktoobrit oma sünnipäevaks. Lõõtsanoobide juhendaja Margus Põldsepp kiitis väga head publikut, kes elas esinejatele südamest kaasa.

Keeleõppijad käisid Helsingiga tutvumas

Sander Singartšuk, 8.b kl

Minule tuli Soome minek väga ootamatult. Tegelikult pidi minu vend minema klassikaaslastega Soome, aga kuna ta koroonatesti tulemus ei tulnud õigeaks ajaks, ajas ema mind öösel 3.15 üles ja küsis, kas ma Soome tahan minna. Bussiini oli tund aega ning ma olin nõus.

Sõitsime varahommikul kooli juurest bussiga Tallinna, seal läksime Megastari laeva peale, mis oli väga luksuslik. Meile oli broneeritud Rootsi laud, saime süüa, mida tahtsime ja palju tahtsime. Soomes oli sadamas väga täpne koroonaja- ja vaktsiinikontroll.

Helsingis läksime trammile ja giid hakkas meile tuntumaid kohti tutvustama. Esimesena läksime väga suurde ja uhkesse Toomkirikusse. Siis liikusime linnas ringi ning sõitsime rongiga Vantaa Tikkurilasse teaduskeskusesse

Heureka. Seal oli väga palju huvitavaid tegevusi ning läksime seal kinno, mis oli hullult põnev. Teaduskeskuses olime 2-3 tundi, siis sõitsime tagasi Helsingisse ja saime paar tundi vaba aega linnas olemiseks.

Pärast vaba aega läksime Soome Rahvusmuuseumi, mis oli väga suur ja põnev, seal pidime teatud asju pildistama. Teine, loodusteadusmuuseum oli veel suurem ja põnevam.

Tagasi tulime laevaga Star. Merel oli väike torm. Tallinnas istusime bussile ja Viljandisse jõudsime umbes südaööl.

Mulle väga meeldis Soomes, giid oli meeldiv ja õpetaja oli ka tase- mel. Seltskond, kellega reisisime, oli väga sõbralik ja tore. Minu arvates võiks igal aastal klassiga Soomes käia. Oli meeldiv kogemus.

Giid tutvustab ekskursantidele Senati väljakut ja ülikoolihoonet

VIII Parsi-nimeline animafilmifestival

Alexander Langel, 5.a kl

Meie kooli viiendikud Alexander Langel, Anni Riin Uus, Kevin Villand, Bert Kotsar ja Robert Oja võtsid sel aastal taaskord osa Heino Parsi nimelisest animafestivalist. Kahjuks ei saanud me minna kohapeale Tarvastu kultuurimajja, vaid osalesime väikeste majast ZOOMi kaudu. Festivali päevakord oli tavapärase: avasõnadele järgnesid

multikate tegemise töötoad. Teised tegid oma filme kohapeal, meie väikeste majas klassis. Kasutasime kooli kalendrit ning tegime ajaloo-teemalist filmi.

Meie koolist oli festivalil hindamisel kaks multikat: „Operaator Tups loomariigis“ ja „Kõps kosmoses“. Viimane pälvis korraldajatelt eriauhinna.

Autasustamistseremoonia on järelvaadatav ka Youtube'is H. Parsi nimelise animafilmifestivali kanali pealt. Festival oli väga tore ja ärev. Järgmise aasta festivali teema on

Matk Ruunaraipel

Ronja Reemann, Iris Reidla, 5.b kl

Dagmar õpetab lõket süütama

Septembri lõpus käisid viiendad klassid Ruunaraipel orienteerumas. Õppisime, kuidas teha kiirelt ise vee, nõela ja magnetiga kompassi. Õppisime ka, kuidas kaardi ja päris kompassi järgi orienteeruda. Meid õpetas tore sakslanna Dagmar Hoder. Meid jagati loosiga nelja-viesteks gruppideks ja me pidime käima õiges järjekorras erinevate punktide juures. Abiks olid kompass ja kaart. Igas punktis oli ülesanne, näiteks pidid väikse lõkke tegema või määrama, mitu antud meetrit looduses vastab mitmele sentimeetrile kaardil.

Kui ülesande oma grupiga õigesti ära lahendasid, said koordinaadi. Kui pärast olid kõik koordinaadid õiged, said aarde ehk iiriskommi.

Oli õpetlik päev!

„Kui avan raamatu...“ ja kavatseme oma ajaloolise filmiga sellest jälle osa võtta.

Viiendikud animafilmi kallal nookitsemas

Kooliõde Katrin

Pärast seda, kui kauaaegne kooliõde Luule Erik otsustas kevadel hakata puhkama ja pensionipõlve nautima, tuli kooli tööle uus meditsiiniõde Katrin Maasepp.

Tallinna meditsiiniõde õppinud naine on töötanud varem hooldusõena, Tallinna keskhaigla sünnitusosakonnas ämmaemandana ning hambaravis Terve Hammas õena.

Tallinnast pärit Katrin elab nüüd mehega Sinihallikul. Neil on suur aed ning vabal ajal meeldib naisele teha aiatöid ning käia kinos ja teatris. Täiskasvanud poeg õpib ülikoolis ja töötab Tallinnas.

Vahel igatseb Katrin küll veel oma endist töökohta ja elu pealinna. Hambakliinikust on tal palju

naljakaid lugusid rääkida. Näiteks kangutas üks poiss stomatoloogi juures olles hambatõmbamise hirmus ise suust piimahamba välja. Paraku selgus kohe, et see oli vale hammas ning ikkagi pidi arst tangidega sekkuma.

Viljandi tundub harjumatu rahulik, kuid meie kooliga hakkab Katrin juba tasapisi harjuma. Palju saab suhelda, õpilased on toredad ning võtavad kooliõde juures käimist tõsiselt: kui mõni on näiteks huviringi vahetanud, käib ta ikka Katrinilegi seda teatamas, et tervisekaardile saaksid õiged andmed.

Kui kodus peakski igav hakkama, tegeleb naine keraamikaga. See on tema kauaaegne hobi ning potikeder ja madalkuumusahi on tal endal olemas. Sõprade kingituste pärast ei pea enam poodi minema, erinäolise aluse, taldriku, kujukese

või savist lilled oskab ta oma kätega valmis teha.

*Kooliõega käisid tutvumas
Ronja Reemann, Marta Kaasik ja
Külliki Asu*

Osavõtlik Katrin Maasepp on oma uue töökohaga rahul

Seiklesime isaga Viljandis

Alexander Langel, 5.a kl

Frederik ja Alexander isaga Viljandi Vabaduse väljakul

11.-14. novembrini oli 1.-6. klassi õpilastel võimalik minna koos oma isadega linna jalutama, läbida erinevaid punkte ja seal pilte teha. Pärast pidi pildid üles laadima Padlet'i keskkonda. Punktideks olid Vabaduse plats, Schloß Fellin, Kondase keskus, Viljandi vana veetorn, Viljandi liivapaljand ja Ugala teatri juures asuv uus tunnel. Osa võttis üheksateistkümnest

klassist üle seitsmekümne õpilase. Minu isa Bert ütles: „Väga tore oli teiega koos olla ja linna peal ringi käia. Mulle väga meeldis.“

See oli õpetajatel lahe idee, nii saime oma isadega aega veeta ja värskes õhus jalutada. Tore oli, et saime ise valida, millal me seda rada läbime. Meie isa ja vennaga käisimegi isadepäeva õhtupoolikul.

Rahvakalendri mälumäng

Keneli Hendrik, 5.b kl

Meie koolis toimus 12. novembril klassidevaheline mälumäng. Seal oli igast 5. klassist neli õpilast. Suure maja saalis oli ekraani peal looseratas, mis loosis välja teema (varia, kadripäev, mardipäev, tegevus ja mõistatused). See käis nii, et üks laps läks arvuti ette ja keerutas rattast, kui ta sai oma teemaks näiteks „mõistatused“, siis ilmus ekraanile mõistatus, mille ta pidi ise ära arvama. Kui ta vastas õigesti, sai võistkond punkti, kui valesti, siis punkti ei saanud. Kõik jõudsid kaks korda vastata.

Meil oli selline ülesanne, kus pidi me panema kokku taime nimesildi selle seemnetega. Nii õppisime tundma erinevate taimede seemneid.

Ma arvan, et üritus toimus selleks, et lastel oleks põnevam ja nad targemaks saaks. See informiin oli väga huvitav ja loodan, et selliseid üritusi tuleb kunagi veel.

Maailm algab koduõuelt

4.a klassi õpilaste mõtteid kogus Pille Pendonen

Õpetaja rääkis klassijuhatajatun-
nis et me võiksime osaleda maail-
makoristuspäeval. Kolmapäeval,
22. septembril läksimegi klassiga
kõigepealt suurte maja juurde, et
võtta kummikindad ja kilekotid.
Läksime lasteparki koristama.
Mina leidsin ühe pika nõõri,
Samuel ratta sisekummi. Hiljem
leidsin veel palju konisid ja pa-
beritükke. Kui olime töö lõpetan-
ud, tegime pilte. Kooli poole kõn-
dides leidsin veel prahti. Oli lahe!

Ireen Maiette Mirka

Ma sain maailmakoristuspäevast
teada telekast. Me läksime klassiga
kiigeparki prügi korjama. Minu

pinginaaber leidis 20 senti. Mina ei
leidnud alguses eriti midagi. Kor-
jasime prügi ära ja läksime koju.
Koduteel korjasin veel üles mitu
suitsupakendit. Tegin prahist pilti
ja viskasin prügi ära.

Eleriin Tooming

Sain maailmakoristuspäevast tea-
da klassis. Sotsiaalpedagoog Kertu
tuli meiega kaasa. Kotid ja kindad
saime koolist. Me koristasime las-
teparki. Leidsime suitsukonisid,
nätse, kommpabereid ja erinevaid
pakendeid. Koduteel korjasin üles
autotule ja aku. Mulle meeldis see
päev.

Mikk Missik

4.a klass koos õpetajatega korjas prügi ära Uue tänava pargist

Valikained pakuvad vaheldust

3.a klassi õpilaste mõtteid kogus Liivi Ilves

Animatsioonirühma õpetaja on
Annika. Me õpime äppe kasutama,
teeme tahvlis nukkude või mängu-
asjadega multikaid ja joonistame.
Meile meeldib see tund väga, sest
kõik on arusaadav. Ei meeldi see, et
valikaine on ainult üks kord nädal-
as.

Emilia ja Lilian

Meie valikaine „**Veel parem mi-
na**“ õpetajad on Lilian ja Kertu. Me
oleme õppinud tundma viha, kur-
bust ja emotsioone. Õppisime ka
lauakombeid ja etiketti. Soovime,
et selliseid tunde oleks rohkem.

Kermo ja Trevon Robert

Robotikatunni õpetaja Triin on
tore ning iga tund on midagi uut.

Meile meeldib väga legodest robo-
teid ehitada ja neid juhtida. Praegu
teeme klotside lükkajat. Robotika
on põnev ja soovitan seda ka teis-
tel proovida.

Lukas ja Karl

Draamaringi juhendavad õpeta-
jad Liivi ja Malle. Selles tunnis saab
oma tundeid ja mõtteid jagada teis-
te lastega. Me mängime arenda-
vaid liikumis- ja tunnetusmänge,
teeme paaristööd ja õpime vanasõ-
nu tundma. Meeldib see, et saab
üksteist tundma õppida ning kuu-
lata teiste laste lugusid. Oleme õp-
pinud end rohkem tundma ja saa-
nud juurde esinemisjulgust.

Mis koolis meeldib?

Mängimine (Aleksandra, 3.c)

Rõõmsad, õnnelikud ja sõbralikud
õpilased (õp Eve Rink)

Rõõmsad lapsed (garderoobitadi
Nadežda Logovaja)

Sõpradega mängimine, rõõmsad
tervitused, õppimine (Timo Kris, 3.a)

Kui lapsed on terved, rõõmsad ja
sõbralikud (õp Liivi Ilves)

Vahetund (Brendon, 3.a)

Õues mängimine, uka (Andreas, 3.b)

Sõbrad ja söögivahetund (Emily, 3.b)

Raamatukogus käimine (Mirel, 3.b)

Valikaine, sest seal saab arvutis joo-
nistada (Lilli Regina, 3.b)

Näen oma sõpru (Mirtel, 4.d)

Joonistada ja mängida (Lilian, 3.a)

Matemaatika (Karl, 3.a)

Kui lapsed tunnis kaasa mõtlevad.

Hea nali (õp Pille Pendonen)

Õppimine, matemaatika, kunst ja
tööpetus (Mairo, 3.c)

Rõõmsad ja õpihimulised lapsed (õp
Kersti Pihel-Hein)

Küsitlesid Kete Lill Merkulov, Stern

Jaakson ja Keron Maasing 3.c, Risanna

Aleksandrov, Ragnar Kroonberg ja

*Cristofer Pihu 3.a ning Marta Kimmel
ja Mona Nöps 3.b klassist*

Oma Sõna järelkasv

Sel aastal on 3. klassidel üheks va-
likaine meedia. Õpetaja Pille
Pendoneniga koos harjutasid nad
uudise kirjutamist, intervjuueeri-
mist, pildistamist ning käisid kur-
suse lõpus reisil.

Läksime bussiga 25. novembril
ringhäälingumuuseumisse. Seal
oli väga palju raadioid. Me tegime
raadioteatrit „Rebane kanakarjas“.
Eriti meeldis mulle raadioteatrit
teha, sellepärast et ma olin hunt.

Marta Kimmel, 3.b

Draamaringis on võimalik koolist
lõogastuda ning õppida teiste las-
tega arvestamist.

Elerin, Eliise ja Timo Kris

Minu valikaine on **meedia** ja õpe-
taja on Pille. Mulle meeldib mee-
diatund, sest see on rahulik. Väga
ei meeldi see, et peab palju kirjuta-
ma. Ma tean nüüd paremini, mis
on uudis.

Aleksandra

Hoidke oma koduloomi

Sandra Sims, 6.c kl

Lemmikloomad on toredad sõbrad. Mõnel inimesel on üks koduloom, mõnel kaks, mõnel mitte ühtegi. Minul aga on üheksa kodulooma. Minu vanim loom on üks mu kassidest, ta on 16aastane ja tema nimi on Kiti. Ta on minust 4 aastat vanem. Arvuta, kui vana mina olen! Kiti on päästetud loom, kui ta päästeti, oli ta kassipoeg. Mul on veel kolm kassi: Asko, Simba ja Mia. Mia on nelja kassi ema, kaks nendest neljast kassipojast andsime me tuttavatele ära. Mõlemad, kelle ära andsime, said kahjuks surma mõni kuu tagasi. Olin väga kurb.

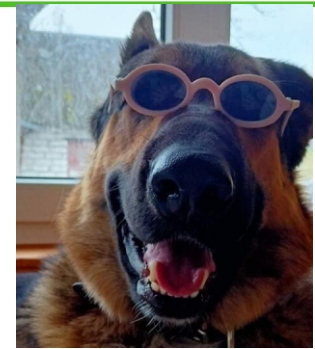
Siis on mul veel 3 koera: Thor, Dingo ja Villi. Villi on kõige pisemat kasvu, aga enda mõtetes on ta vist hiigelsuur ja kuri hunt, enda

arvates kõige tugevam ja kurjem maamuna peal. Tegelikult on ta nagu väike beebi. Thor ja Dingo on vennad, vahepeal on nemadki nagu väiksed lapsed, kaklevad ja mängivad. Nad isegi oskavad uksi lahti teha! Me pidime uue ukse ostma, kuna eelmine ei pidanud enam vastu.

Viimased kaks on nümfkakaaduud Viki ja Laki. Viki sain ma juba aastaid tagasi, temale meeldivad üle kõige kallistused ja paid. Kas teadsid, et nümfkakaaduule on surmavalt mürgine toit avokaado? Liigne kogus šokolaadi teeb ka kahju, samuti erinevad karastusjoogid. Veel on meil 11 peret mesilasi, aga see on juba uue loo algus...

Loomadega on üksjagu toimetamist, kuid nad toovad ka palju rõõmu igasse päeva.

Enne lemmiklooma võtmist võiks kaaluda looma võtmist varjupaigast. Eestis on väga palju kodu vajavaid loomi.

Oma Sõna kutsub annetama loomade varjupaigale

Õpilased, kel soov ja tahe, saavad annetada Viljandi loomade varjupaigale. Mida annetada? Muidugi võib tuua loomade mänguasju, alati kuluvad ära igasugused kassikonservid, ent kõige mõistlikum on rahaline annetus. Siis saavad varjupaiga töötajad osta hulgihaost soodsamalt sellist toitu, mis loomadele kõige kasulikum on.

Annetuse võib tuua enne jõuluvaheaega kooliraamatukokku.

Õpetajad ütlevad...

*Sinu pea on küll nagu Kreeka pähkel.

Ma ei tea, kas te keemia selgeks saate, aga – oi! – teiega on lõbus.

Kersti Varblane

*Tead, kui sa selle tooli katki teed, siis sa maksad 2000€, kuna nendel toolidel on ajalooline tähendus.

Riina Kangro

*Minule – erinevalt füüsikaõpetajast ei loe populaarsus õpilaste seas.

Tavaliselt küsitakse: „Oi, mis sinuga juhtunud on?”

Mina küsiks: „Oi, mis teiega juhtunud pole?”

Normaalsed inimesed ei ole matemaatikatunnis nii rõõmsad.

Anneli Luik

*Meil on veel üks minut aega, jõuame töölehte teha.

Eve Ivask

*Poiss: „Taandareng on ka areng.”
Jaak Luhakooder: „Ei ole, see on tagurpidi areng.”

*Pange Jaagu tsitaat kooliväljakule suurelt üles!

Kaja Orobko

*Ja kui ma näen, et sul on telefon, võtan ma selle ära, kukutan „kogemata” maha ja astun sellele oma saja kiloga peale.

Rita Oja

*See on vapšee lebo.

Jüri Ojamaa

*Õpetaja: „Miks sa magad tunnis, pea laual?”
Poiss: „Ma vaatan lauset lähemalt.”

Õpilasesinduse korraldatud võistlusel said auhinna kõige rohkem õpetajate naljakaid väljendeid kogunud õpilased Keiti

Lisett Reining 9.c, Lorette Siimer ja Kristin Takel 8.c, Alice Lääne 7.b ning Marta Moorats 6.a klassist.

Koolileht Oma Sõna ootab ka edaspidi huviga kõiki lõbusaid tähelepanekuid koolielust nii sõnas kui ka pildis. Neid võib tuua klassi 211 õpetaja Külliki Asu kätte.

Lugejamäng

1. Mis lugu ja pilt olid selles lehes kõige huvitavamad?
  2. Kes esinesid lastele 1. oktoobril?
  3. Kui vana on Sandra Sims?
  4. Kes oli projektipäeva „Ajarännak 1991” eestvedaja meie koolis?
  5. Kes on koolilehe peatoimetaja?
- Too vastused paberil raamatukokku jaanuarikuu lõpuks.**